

Često razmišljam i molim za jedinstvo kršćana. Nedavno mi je tako maštajući i moleći došla svježja misao o jedinstvu na koje nas Isus poziva u Ivan 17. Pomislila sam kako bi bilo divno da crkve teže za jedinstvom kao što mladenci čeznu jedno za drugim u pripremama za vjenčanje. Kada bismo bar gledali jedni na druge očima zaljubljenih! Kako bi to bilo divno. Vjerujem da bi se Isus radovao. No samo nas molitva može odvesti na put takve ljubavi. Čeznja za vjenčanjem crkava dolaze iz srca koje je blisko Isusovom Srcu, a molitva omogućuje tu bliskost.

Hajdemo sanjati na trenutak. Zamislite mladenku kako sjedi u krilu svojeg budućeg muza. Zamislite pogled pun ljubavi, čežnje i dragosti u njihovim očima. Njihov je dan vjenčanja. Oni su jedno u viziji, a opet potpuno drugačiji i uvijek novi jedno za drugo. Zamislite Katoličku crkvu kao mladu, a Protestantsku kao mladoženju(1). Zamislite Duha Svetoga u njima i oko njih. Zamislite kako On stapa njihova srca, umove i tijela u jedno. Zamislite da se san ostvaruju. Možemo li to zamisliti ili se previše bojimo da je to samo san?

Ipak, to je san vrijedan sanjanja. San kojeg sanja Sveto Srce, sveti san. Nažalost, bolna stvarnost naših podjela često nas budi iz snova. Stvarnost se redovito odlučuje za rastavu. Odluka je na nama – sanjati s Bogom ili se buditi bez nade. Sanjanje je često teško osvojiva bitka u potrazi za novim stazama koje će nas odvesti u pravom smjeru. Sanjanje s Bogom donosi izazove i ponekad razočaranja, jer u snu vidimo kako bi trebalo biti, a u budnosti pokušavamo postići ideal. Ipak, saznanje da Duh drži realnost svetog sna kao nešto što je više nego realno u Njegovom kraljevstvu, može nanovo osvjetliti put kojim hodamo te nas ohrabriti da spremno koračamo stazama jedinstva. Te staze vode u zemlju gdje probuđeno srce biva uronjeno u dubine Ljubavi i Zajedništva. Probuđeno srce će uvijek odlučiti sanjati sa Svetim Božjim Srcem. Čak i kad oči neće vidjeti i uši neće čuti o svemu što bi moglo biti, to srce će sanjati, a i mi s njime, ako dođemo bliže Svetom Srcu i Njegovom svetom snu. Stoga nemojmo se obeshrabriti, jer nismo sami. I Isus sanja s nama. Njegov sveti san bio je izrečen u molitvi one kobne agonijske noći. On je dao život da bi mi bili bliski Ocu, i da bi bili jedno. Bolni krik s križa potiče nas da sanjamo s Njim i u najtamnijoj noći.

(1)San je o jedinstvu svih crkava, ali teško je to izraziti u par riječi. S druge strane, točnije bi bilo reći “protestantske crkve”, no opet, zbog slika koje sam koristila odlučila sam se koristiti jedninu.